

LJUBAV U DOBA KORONE

Ljudi su se često pozdravljali grljenjem i ljubljenjem prije korone. U današnje vrijeme je to za mnoge od nas nemoguće. Djeca bi se rado družila u velikom broju.

Kako da se sada družimo u velikom broju? Čak ni naši roditelji ne smiju izaći u grad, u kafiće, restorane... Sad sam četvrti razred, prije godinu dana nastavu smo imali online (bila je karantena ili samoizolacija). Trajala je otprilike mjesec dana. Tijekom tih mjesec dana bio sam cijelo vrijeme s obitelji, odnosno s mamom, tatom i bratom.

Cijelo vrijeme smo bili zajedno, a ponekad smo brat i ja jedan drugome dosadivali. Ipak sam za to vrijeme shvatio nešto. Shvatio sam koliko volim svoju obitelj, rodbinu i psa. Još mjesec dana nakon samoizolacije svaki dan smo išli kod bake i djeda vidjeti kako su, trebali im što. I danas tako činim. Nedavno smo osjetili strašan potres koji su osjetili svi diljem Hrvatske. Zabrinuli smo se, a i još se dodatno pogoršala situacija oko korone, ali za tjedan dana sve se vratilo, koliko toliko u normalu. Moj brat i neki naši prijatelji imali su rođendane, no nismo ih mogli proslaviti zajedno što me pomalo rastuzilo. Kad je bio bratov rođendan, mama i tata su nas odlučili odvesti na Vukovarski vodotoranj što je zaista bio poseban događaj jer smo vidjeli cijeli Vukovar i njegovu okolicu. Rijeka Dunav je tako široka, nemirna i tajanstvena. Jedva čekam ljeto kad ćemo se opet moći kupati u njoj i loviti ribu.

Bili smo jako sretni. Ja bih jako volio kad bi se sve opet vratilo u normalu, kad bi se ljudi mogli ponovno okupljati, a djeca zajedno igrati, trenirati i slaviti rođendane, kada bi obitelji mogle biti opet na okupu i kada bismo u školi opet mogli sjediti zajedno u klupi. Vjerujem da će i taj dan uskoro doći.

Marko Marušić, 4.b
OŠ Antuna Bauera, Vukovar
Učiteljica: Edita Kery

PRIČA O KIKI I MALOJ MAČKICI

Jednoga dana, u doba korone, moj mačak Kiko je našao curu, mačkicu koja se zove Lela. Bila je siva, s malim prugicama poput zebre. A Kiko je bio sivo-crni s crnim prugicama. Također, moja kujica Rita je bila ljuta zato što nije mogla naći dečka. Nekoliko puta je režala na njih, ali nije bilo nešto strašno. Oni često znaju doći kod mene na balkon pa traže jesti. Mama i ja im donesemo malo hrane. Zaboravio sam spomenuti da je Kiko jako debeo mačak. Igrali su se u snijegu prošli put. Kiko je skočio u snijeg, a mala Lela za njim. Svaki dan su zajedno i jako su slatki. Pustili smo ih u kuću, ležali su i jeli jedno pored drugoga. Kad je Kiko bio kod bake i djeda, moj je tata uslikao Lelu, a djed je odmah donio Kiku kod nas da bude s Lelom. Sada mi je baš žao što je snijeg nestao i nisam ih mogao snimati u snijegu. Dogodilo se jednom u kući da je Lela, čim je vidjela hranu, žustro skočila na moju mamu pa smo ih morali oboje izbaciti van da jedemo u miru. Kasnije smo ih unijeli da se ne smrzavaju vani. Puno vremena su provodili kod nas u kući. Kada smo otigli u grad, oni su cijelo vrijeme stajali pred vratima ukipljeni sve dok mi nismo došli kući. Moja labradorka Rita bila je zlatna i imala je jako duge uši. Prošlo je nekoliko dana i Rita je napokon našla dečka. Na ogradi bi se grlili. Njima stožer nije zabranio da se grle. Međutim, baka i djed nisu dali da dečko bude

u njezinoj blizini. Ona se nije ljutila, ali je i dalje bila sa svojim dečkom na ogradi i nastavljali su svoju ljubav iz sigurne udaljenosti. Mogao bih napomenuti da se moja teta Danijela zaljubila i udala za vrijeme COVID-19. Vjenčala se u crkvi gdje smo morali svi biti pod maskama u nazočnosti malog broja ljudi, ali je svejedno bilo jako lijepo vidjeti da je ljubav jača od virusa. Sada su moji teta Danijela i tetak Nikola zajedno sretni i zaljubljeni. Spomenut ću da i tetak Nikola ima psa maltezera koji se zove Lari. I on je našao curu po imenu Neva. Vidio sam ih kada sam dolazio kod tete i tetka u dvorištu da se igraju, skaču i grle se. Zatim sam shvatio da su se i oni zaljubili u vrijeme korone. Ali to nije bilo sve, video sam kada sam prolazio gradom parove koji se grle i drže za ruke. I to su također prave ljubavi u doba korone. I meni nedostaju neki ljudi, ali nadam se da će ih vidjeti kada prođe virus. Nadam se da vam se svidjela moja istinita priča o puno stvari koje su se dogodile u ovo čudno vrijeme, baš kada moramo svi držati distancu ipak ljubav pobijedi.

ROKO TIŠOV, 4. R.
OŠ ANTUNA BAUERA
VUKOVAR
VČITELJICA: EDITA KERY

Roko Tišov

(objavljeno u dječjem časopisu Radost)

LJUBAV U DOBA KORONE

Prošlu 2020. godinu svi ćemo pamtiti po virusu koji je zahvatio cijeli svijet. Stalno sam slušala roditelje da spominju neke brojke i hoće li to doći i do nas. Nisam ni znala što je to virus. U mojoj obitelji polako se stvarao strah i neizvjesnost što će se sve dogoditi. Sve se promijenilo, zatvorili su nam škole, mnogi ljudi su ostali bez posla. U svemu sam tome shvatila da je taj virus pomogao da više vremena provodim s obitelji. Tata je bio uz mene kako bi mi pomogao u savladavanju nekog novog, meni nepoznatog načina škole. Bilo je čudno, ali opet prelijepo buditi se svakog jutra s mislima da ću te dane provoditi s obitelji. Užurbani način života zamijenili smo mirnim i opuštenim. Odlučila sam da ću iskoristiti svaki trenutak da kroz igru, smijeh i zabavu pokažem svojim roditeljima i sestri koliko ih volim i koliko mi je stalo do njih. Pomogla sam svojoj mlađoj sestri

da uz pomoć mog starog bicikla nauči voziti bicikl. Trčanje za njom isplatilo se kada sam vidjela osmijeh na njezinom licu. Svaki dan, kada na šetalištu pored Dunava nije bilo puno ljudi, mama nas je vodila u vožnju biciklima. Samo zajedno smo mogli lakše prebroditi ovu situaciju. Mnoge članove obitelji nisam mogla vidjeti i posjetiti, ali mi smo našu ljubav u to doba korone dijelili i jačali preko videopoziva. I dandanas ne mogu zagrliti meni jako drage osobe, ali svu tu ljubav prema njima čuvam u svom srcu jer sada znam da je naša ljubav jača i snažnija od virusa koji oni zovu KORONA.

TEA KEREŠI, 4. R.
OŠ ANTUNA BAUERA
VUKOVAR
VČITELJICA: EDITA KERY

Tea Kereši

(objavljeno u dječjem časopisu Radost)

